

РЕШЕНИЕ

№ 601/10.11.2016г.

гр. Пазарджик,

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Пазарджик, XI състав, в открито съдебно заседание на дванадесети октомври, две хиляди и шестнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МАРИАНА ШОТЕВА

ЧЛЕНОВЕ: 1. ДЕСИСЛАВА КРИВИРАЛЧЕВА

2. ВАСКО НАНЕВ

при секретаря Янка Вукева и с участието на прокурора Стефан Янев, разгледа докладваното от съдия Нанев административно дело № 606, по описа на съда за 2016 г. За да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 от АПК и е образувано по протест на Живко Пенев – Прокурор при Окръжна прокуратура Пазарджик, против разпоредбата на чл. 22, ал. 9 от Наредба № 2 за определянето и администрирането на местни такси и цени на услугите на територията на Община Сърница.

С протеста се развиват подробни съображения за незаконосъобразността на атакуваната разпоредба, като се иска от съда да отмени като незаконосъобразен посочения текст на наредбата в протеста.

Ответникът по оспорването – Общински съвет – Сърница, заявява в отговор по протеста, становище за неоснователност на същия. Излага подробни съображения за това. Иска се от съда да се произнесе с решение, с което да остави без уважение подадения протест на Окръжна прокуратура Пазарджик като неоснователен и недоказан и да потвърди, като законосъобразен, чл. 22, ал. 9 от Наредба № 2 за определянето и администрирането на местни такси и цени на услугите на територията на Община Сърница.

Съдът, като обсъди становищата на страните, доказателствата по делото поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

Видно от представената преписка по приемане на оспорената наредба, на 24.04.2015 г., с вх. № 13, е постъпила докладна записка на кмета на община Сърница, с която се предлага да бъде приета Наредба № 2 за определянето и администрирането на местни такси и цени на услугите на територията на Община Сърница. С Решение № 11/27.04.2015 г., взето

по Протокол № 3, е приета наредбата, с девет гласа „за“ от присъствалите девет общински съветници.

В съдебно заседание от 14.09.2016 г. съдът е указал на ответника, че не сочи доказателства за разгласяване на наредбата по реда и начина, посочен в чл.78, ал.3 от АПК, както и че не сочи доказателства за изпълнение на изискванията на чл.26 от ЗНА. Съгласно същия текст, преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган, съставителят на проекта го публикува на интернет-страницата на съответната институция, заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставя най-малко 14-дневен срок за предложения и становища по проекта.

С придружително писмо изх. № 69/27.09.2016 г., в отговор на даденото указание, е изпратен линк, относно датата на качване на наредбата, протокол и мотиви. От линка е видно, че проектът на наредбата е публикуван на 08.04.2015 г. От представения протокол от 23.04.2016 г. се вижда, че съгласно чл. 26, ал. 2 от ЗНА, във връзка с чл. 77 от АПК, в законоустановения 14-дневен срок от публикуване на наредбата на интернет-страницата на община Сърница, не са постъпили предложения и становища от заинтересованите лица на имейл или писмено в деловодството. Представени са и мотиви към проект на Наредбата за определяне и администриране на местни данъци и такси, но не са налице доказателства, че същите са били публикувани за обществено обсъждане, съгласно чл. 26 от ЗНА.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Протестът е процесуално допустим. Оспорването е направено от Прокурор при Окръжна прокуратура Пазарджик, който с оглед нормата на чл. 186 ал. 2 от АПК притежава процесуална възможност да оспори подзаконов нормативен акт. Оспорването е срещу част от нормативен акт, поради което същото не е ограничено във времето, по арг. от чл. 187 от АПК.

Разгледан по същество, протестът се явява основателен.

Съдът счита, че оспорената разпоредба е приета от компетентен орган, в писмена форма, при спазване на изискванията за кворум и начин на гласуване, регламентирани в ЗМСМА. Налице е валиден нормативен административен акт, действащ към момента на оспорването.

Съгласно разпоредбата на чл. 76, ал. 2 от АПК, Общинските съвети издават нормативни актове, с което уреждат, съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. Аналогична е и разпоредбата на чл.8 от ЗНА, която гласи, че всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съгласно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение. С оспорената разпоредба на чл. 22, ал. 9 се

предвижда при внасяне искане за разглеждане от ОбС Сърница за изразяване на предварително съгласие за смяна на предназначението на земи от общински поземлен фонд от физически и юридически лица, се заплаща такса в размер на 20 лева. Видно от разпоредбите на чл. 29, ал. 1 от Закона за опазване на земеделските земи (ЗОЗЗ), промяната на предназначението на земеделските земи от държавния или от общинския поземлен фонд, необходими за изграждане на обекти на техническата инфраструктура или на други обекти от лица, на които продажбата или учредяването на право на строеж или сервитути върху държавни и общински имоти, се извършва без търг или конкурс по силата на закон, може да се извърши за тяхна сметка, след решението за предварително съгласие на Министъра на земеделието, съответно на ОбС. Аналогична е и разпоредбата на чл. 25, ал. 5 от ЗСПЗЗ, която гласи, че ОбС приема решение за изразяване на предварително съгласие за промяна на предназначението по ал. 3. С решението ОбС определя и срока на валидност на предварителното съгласие.

От изложеното следва, че даването на предварително съгласие е част от административната процедура по промяна на предназначението на земеделската земя. Тези актове не са индивидуални административни актове, съгласно разпоредбата на чл. 21, ал. 5 от АПК, тъй като са част от производството по издаване на краен административен акт. От друга страна следва да се има предвид, че ЗМДТ, в чл. 6, е определил местните такси, които общините могат да събират. Сред изброените не фигурират решения на общинския съвет за даване на съгласие по реда на ЗСПЗЗ и ЗОЗЗ. Разпоредбите на тези специални закони също не предвиждат определяне на такса за изразяване на предварително съгласие за смяна на предназначението на земи от общинския поземлен фонд, когато искането се внася от физически или юридически лица.

Настоящият състав намира, че при приемането на тези разпоредби е допуснато нарушение чл. 76, ал. 3 от АПК, тъй като актовете на общинските съвети могат да издават нормативни актове, обществени отношения с местно значение, но тези обществени отношения следва да се уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен.

От изложеното следва, че текстовете противоречат както на чл. 25, ал. 5 от ЗСПЗЗ и чл. 29, ал. 1 от ЗОЗЗ, а така също и на разпоредбите на чл. 6, ал. 1 от ЗМДТ, където не е предвидена такса по искане за изразяване на съгласие за промяна на предназначението на земеделска земя от общинския съвет.

От друга страна, настоящият съдебен състав намира, че е налице и друго допуснато процесуално нарушение.

Съгласно разпоредбата на чл. 26, ал. 2 от Закона за нормативните актове, приложим субсидиарно с оглед нормираното в чл. 80 от АПК, преди внасянето на проект на нормативен акт за приемане от компетентен

орган, съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция, заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставят най – малко 14 дни за предложения и становища по проекта.

Видно от преписката по делото, не са представени доказателства, от които да е видно, че мотивите на проекта за решение са били публикувани или разгласени по предвидения от чл. 26 от ЗНА ред, въпреки че съдът е дал изрично указание в тази насока.

С оглед императивния характер на цитираната норма на чл. 26, ал. 2 от Закона за нормативните актове, частичното ѝ неизпълнение представлява съществено процесуално нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна на оспорения текст от нормативния акт. В случая не е спазени това изискване. Допуснатото нарушение е съществено, тъй като пряко рефлектира върху основни принципи, регламентирани в чл. 26, ал. 1 от ЗНА (преди изм. с ДВ бр.34/2016г.), както и на принципите на достъпност, публичност и прозрачност, последователност и предвидимост, регламентирани в чл. 12 и чл. 13 от АПК. Нарушението е основание за отмяна по смисъла на чл. 146, т. 3 във вр. с чл. 196 от АПК.

По изложените съображения настоящата съдебна инстанция преценява, че оспорената разпоредба от Наредба № 2 за определянето и администрирането на местни такси и цени на услугите на територията на Община Сърница, е приета в противоречие с материалния закон и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, и са налице отменителните основания на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК. Следва да бъде отменена само разпоредбата от наредбата, която е оспорена.

Предвид изхода на спора на Окръжна прокуратура Пазарджик следва да бъдат присъдени направените съдебни разноски в размер на 20 лева, представляващи заплатен депозит за публикация в "Държавен вестник".

Водим от горното, съдът, на основание чл. 193, ал. 1 от АПК,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпоредбата на чл. 22, ал. 9 от Наредба № 2 за определянето и администрирането на местни такси и цени на услугите на територията на Община Сърница, приета с Решение № 11/27.04.2015 г., взето по Протокол № 3.

ОСЪЖДА Общински съвет Сърница да заплати в полза на Окръжна прокуратура гр. Пазарджик направените по делото разноски в размер на 20 (двадесет) лева.

Решението ПОДЛЕЖИ на касационно оспорване пред Върховния Административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се разгласи по реда на чл. 194 от АПК при неподаване на касационни жалба или протест или ако те са отхвърлени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(M)

ЧЛЕНОВЕ: 1.

(M)

2.

(M)